

mand fremsatte, at nemlig alle Sold- og Consumtionsembedsmand kunde betragtes som eo ipso afstedigede paa Grund af Consumtionens Ophævelse — hvorved jeg dog skal bemærke, at der er ikke saa faa, der ere blot Soldembedsmænd, og saaledes dog ikke vilde blive afstedigede. Jeg troer, at dette dog vilde være meget betænkeligt; men Sagen er, at der er fuld Grund til at sige: „deels strax, deels efterhaanden“, og jeg troer, at disse 4 Ord, skjøndt de vistnok ere meget korte, og skjøndt man muligen kunde udtrykke det Samme ved en Mængde Ord, indeholde dog efter mine Tanker Alt, hvad der behøves. De indeholde, at den nye Gagelov strax skal træde i Kraft, at den ikke blot kan, men ogsaa skal strax træde i Kraft, forsaavidt det er muligt, og jeg skal anføre et Exempel paa Noget, der indtræder strax, nemlig Afstedigelsen af alle oversflødige Toldbetjente og adskillige Toldassistenten i Genhold til Lovens Bestemmelser. Som et Exempel paa Noget, der indtræder først efterhaanden, behøver jeg ikke at anføre det, at en Embedsmand kan staae for Tiden paa en høiere Indtægt, hvorfor han maa indemmeres, men som vil blive indfranket i Fremtiden for hans Eftermand. Men det er ganske rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand har fremhævet og belyst med flere Exempler, saa jeg ikke behøver at anføre disse Exempler, at der er en heel Deel af Loven, som dog kun træder i Kraft paa det ene Sted, og ikke henstigtsmæssigt kan træde i Kraft paa det andet Sted, og at virkelig en Deel er overladt til Administrationens Skøn at udføre ifølge denne Paragraph. Det er ganske vist, og den ærede Landsstingsmand har selv fundet det at være baade billigt og nødvendigt; men naar man erkender det for nødvendigt, — og jeg troer ikke, at man godt kan komme til noget andet Resultat end at man maa erkende det, fordi jeg ikke indseer, hvorledes det skulde være muligt for Legislaturen at ordne disse Enkeltheder, med mindre Legislaturen tillige skulde være Finantsminister — da indseer jeg ikke, hvorfor man skal sige, at det skal overlades Regjeringen. Saavidt jeg husker, er ved en anden Lov et saadant Tillæg udtrykkeligt blevet strøget, jeg erindrer ikke om det maaskee var i dette Thing, i al Fald var

det paa sidste Rigsdag; det var der udtrykkeligt sagt, at Minister N. N. skulde overdrages Udførelsen af huii Lov, men det blev med fuld god Grund strøget, fordi det følger af sig selv, at vedkommende Minister har Udførelsen af Loven. Naar det ikke kan nægtes, at der i disse fire Ord: „deels strax, deels efterhaanden“ ligger, at Regjeringen har Myndighed til at træffe de fornødne Foranstaltninger i Genhold til Loven og som finde deres Begrænsning i Loven, og som Regjeringen er ansvarlig for, at det skeer overeensstemmende med Loven og indenfor de Grændser, Finantsloven fastsætter hvad Summerne angaaer, saa troer jeg ikke, at det kan nægtes, at det maa være aabenbart for Enhver, at den Tanke ligger deri og behøver ikke at udtales i lange Paragrapher, at Regjeringen har ved denne Myndighed meent, at der er Noget, som er overladt dens Myndighed. Jeg kan altsaa ikke komme til andet Resultat, end at det i Gjærtingen kun er en Forskiel med Hensyn til Affattelsesmaaden af Loven, der verserer mellem Regjeringen og den ærede Landsstingsmand, og jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at baade Regjeringen og Rigsdagen befinder sig ret vel ved, at Loven indfrankter sig til at udtale det Nødvendige, hvorom Legislaturens Bestemmelser ikke kan savnes, men at Resten bedre og mere passende kan overlades til Regjeringen, som siden kan bære Ansvar for Rigsdagen derfor, og at Legislaturen derom kan undlade at udtale sig. Jeg antager det derfor for oversflødigt, at Legislaturen udtaler, at Regjeringen har en Myndighed, som falder af sig selv, og som den ikke kan unddrage sig Ansvar for.

Orsted: Ja, jeg er jo ikke berettiget til at tage Ordet oftere om denne S.

Formanden: Nei, den høitærede Rigsdagsmand har allerede haadt Ordet 2 Gange.

Orsted: Jeg bemærker det blot, fordi det er Grunden, hvorfor jeg ikke svarer.

Krabbe: Da det høitærede Thing i forrige Møde voterede Alderstillæg, vil jeg stemme for Udvalgets andet Forslag til § 2. Jeg antager ogsaa, at 2200 Rbd. er en ret antagelig Gage, selv for de bedst aflagte Toldinspektører, naar man sammenligner Toldinspec-